

אלדד כהן

תאטרון רפרטוארי

שתי תמונות

תמונה 1

מנהל: ארבעים עמודים.

מחזאי: כן.

מנהל: יפה.

מחזאי: תודה.

מנהל: שעה וחצי?

מחזאי: שתיים.

מנהל: כולל הפסקה.

מחזאי: לא.

מנהל: מוכשר.

מחזאי: תודה.

מנהל: ואתה רוצה לדעת את דעתי על המחזה.

מחזאי: בשביל זה נפגשנו.

מנהל: בשביל זה?

מחזאי: הזמנת אותי.

מנהל: אני.

מחזאי: כן.

מנהל: יפה פה, הא?

מחזאי: כן.

מנהל: עשרים שנה שיפוצים. אני מאוד מרוצה. ככה צריך להיראות תאטרון רפרטוארי. אורות,

במה, וים. הכי חשוב ים. ארבעים עמודים...?

מחזאי: כן.

מנהל: שעה וחצי.

מחזאי: שתיים.

מנהל: כולל הפסקה.

מחזאי: לא.

מנהל: יפה. אז אתה רוצה להעלות את המחזה שלך פה.

מחזאי: כן.

מנהל: ואני המנהל האמנותי של התאטרון.

מחזאי: כן.

מנהל: ואם זה יוצג בתאטרון אחר, זה לא אותו דבר בשבילך.

מחזאי: לא.

מנהל: כי אבא שלך מת פה. בתאטרון הזה.

מחזאי: כן.
 מנהל: אתה יודע שאבא שלך היה גדול שחקני התאטרון הזה.
 מחזאי: כן.
 מנהל: גדול שחקני התאטרון הזה. איך הוא מת. איך. ארבעים עמודים.
 מחזאי: כן.
 מנהל: שעה וחצי.
 מחזאי: שעתיים.
 מנהל: כולל הפסקה.
 מחזאי: לא.
 מנהל: מתי יש הפסקה?
 מחזאי: אחר כך.
 מנהל: מתי אחר כך?
 מחזאי: זו רק המערכה הראשונה.
 מנהל: כמה מערכות יש?
 מחזאי: ארבע.
 מנהל: ארבע? ולא כל המחזה יהיה על אבא שלך?
 מחזאי: המחזה הוא לא על אבא שלי.
 מנהל: אתה יודע שאבא שלך היה גדול שחקני התאטרון הזה.
 מחזאי: כן.
 מנהל: גדול...
 מחזאי: כן.
 מנהל: שחקני התאטרון הזה. איך הוא מת. איך. אני מאוד שמח שכתבת מחזה על אבא שלך.
 מחזאי: המחזה הוא לא על אבא שלי.
 מנהל: כן.

תמונה 2

מנהל: תראה, קראתי. זה יפה. זה קליל. זה מצחיק לפרקים.
 (מסתכל בדפים. קורא משפט. צוחק. מסתכל על המחזאי. מסתכל שוב בדפים, מצטט משפט) "מאחורי כל מוות מסתתרים חיים שלמים". מבריק. אתה כתבת את זה? מבריק. הייתי אולי מוריד את ה"שלמים".
 מחזאי: מאחורי כל מוות מסתתרים חיים.
 מנהל: כן. גם החיים וגם המוות במשפט אחד. זאת אמירה. "מאחורי כל מוות מסתתרים חיים", כן. לא. אולי מספיק "מאחורי כל מוות מסתתרים". לא צריך את החיים.
 מחזאי: בלי חיים?
 מנהל: אני לא אוהב את החיים.
 מחזאי: "מאחורי כל מוות מסתתרים"?
 מנהל: בהחלט. חשבנו שהמוות זה סופי. אבל מאחוריו יש עוד משהו.
 מחזאי: עוד חיים.

מנהל: בדיוק, עוד חיים. אולי אפשר רק "מאחורי כל מוות".
מחזאי: "מאחורי כל מוות"?

מנהל: למה להאכיל את הקהל בכפית. שאנשים ינחשו מה יש מאחורי המוות.
מחזאי: אולי אפשר להשאיר רק את המלה "מאחורי".
מנהל: סליחה?

מחזאי: אולי נשאיר רק את המלה "מאחורי". שאנשים ינחשו מה יש מאחורי המלה "מאחורי".
מנהל: אתה מתחכם?
מחזאי: לא.

מנהל: אני עושה תאטרון.
מחזאי: גם אני עושה תאטרון.
מנהל: אני מדבר על תאטרון רפרטוארי.
מחזאי: גם אני מדבר על תאטרון רפרטוארי.

מנהל: אתה מדבר על תאטרון רפרטוארי. אבל אתה כנראה לא מבין בתאטרון רפרטוארי. אם היית מבין בתאטרון רפרטוארי לא היית מדבר על תאטרון רפרטוארי כמו שאתה מדבר או שהיית מחכה כמה שנים. כדי להבין בתאטרון רפרטוארי צריך כמה שנים להיות בתאטרון רפרטוארי, אתה מבין?
מחזאי: לא.

מנהל: אני מחפש מחזה רציני.
מחזאי: משעמם.
מנהל: ממש לא.
מחזאי: אז אני לא מבין.
מנהל: אני אתן לך דוגמה.
מחזאי: בבקשה.
מנהל: שזיף?
מחזאי: מה?

מנהל: קפה? אני אקרא למלצרית, ל... מזכירה. כל הזמן יש לי הרגשה שאני בבית קפה...
איפה הייתי?
מחזאי: דוגמה?
מנהל: המלט!
מחזאי: המלט?
מנהל: המלט.
מחזאי: שקספיר.
מנהל: שקספיר.
מחזאי: שקספיר זה טוב.
מנהל: שקספיר זה רציני.
מחזאי: אבל אני לא שקספיר.
מנהל: זה בדיוק מה שאני מנסה להגיד. אתה לא שקספיר.
מחזאי: ואתה מחפש את שקספיר.
מנהל: אני אתן לך עוד דוגמה.

מחזאי: בבקשה.

מנהל: (חושב קצת) המלט.

מחזאי: המלט?

מנהל: כן.

מחזאי: אמרת המלט.

מנהל: אמרתי המלט?

מחזאי: כן.

מנהל: אתה רוצה עוד דוגמה?

מחזאי: כן.

מנהל: המלט.

מחזאי: המלט?

מנהל: כן. המלט. אתה רוצה עוד דוגמה? המלט. המלט. המלט. ואם בא לי להגיד עוד פעם המלט אני אגיד עוד פעם המלט ואחרי זה עוד פעם המלט.